rungsverordnungen vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 102 vom Jahre 1940, vom 1. August 1940, Slg. Nr. 379, und vom 9. April 1941, Slg. Nr. 157. Ist auf die aufgehobenen Bestimmungen in anderen Vorschriften verwiesen, so treten an ihre Stelle die entsprechenden Bestimmungen dieser Verordnung und die zu derselben herausgegebenen Durchführungsvorschriften oder die entsprechenden nach § 18 zu erlassenden Vorschriften.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

1941, č. 157 Sb. Odkazuje-li se v jiných předpisech na ustanovení, která se zrušují, nastupují na jejich místo obdobná ustanovení tohoto nařízení a k němu vydané prováděcí předpisy neb obdobné předpisy, jež budou vydány podle § 18.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

52.

Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942,

womit die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst durchgeführt wird (Reisekostenausführungsverordnung — R. A.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund der §§ 7, 11, 12, 15 und 18, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst:

Abschnitt I.

Allgemeines.

(§§ 1 bis 3 R. V.)

Art. 1.

Persönlicher Geltungsbereich.

(1) Wer Beamter im Sinne der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (des weiteren nur R. V.) ist, bestimmt, soweit es sich nicht unmittelbar aus derselben ergibt, die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

(2) Für Reisen, die zum Dienstantritt bei der ersten oder der Wiederanstellung im Be-

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942,

jímž se provádí vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (prováděcí nařízení o cestovních výlohách — P. C.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle §§ 7, 11, 12, 15 a 18, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě:

Oddíl I.

Všeobecná ustanovení

(§§ 1 až 3 N. C.).

Čl. 1.

Osobní rozsah platnosti.

(1) Kdo je úředníkem ve smyslu vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (v dalším krátce jen N. C.), určí, pokud se to přímo z něho nepodává, ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Za cesty, služebně nařízené k nástupu služby při prvém nebo opětném ustanovení

amtenverhältnis dienstlich angeordnet werden, kann Reisekostenvergütung wie bei Dienstreisen gewährt werden. Dies gilt auch für die Rückreise zum Wohnort nach Beendigung eines zeitweiligen oder auf eine bestimmte Zeit vereinbarten Beamtenverhältnisses. Für Beamte im Vorbereitungsdienst gilt Art. 3.

(3) Die Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmte Befugnisse nach den Bestimmungen der für Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienste geltenden Vorschriften auf die unmittelbar nachgeordneten Behörden übertragen. Als Zentralbehörde gilt, soweit es sich um die im § 1, Abs. 1, Buchst. b) und c), R. V. angeführten Subjekte handelt, und bei den Subjekten, auf die die R. V. ausgedehnt werden wird, die höchste Aufsichtsbehörde, welche im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmte Befugnisse nach den erwähnten Vorschriften auf die leitenden Dienststellen dieser Subjekte übertragen kann.

Art. 2.

Örtlicher Geltungsbereich.

(1) R. V. und R. A. gelten für Dienstreisen auch auf dem übrigen Reichsgebiet und im Grenzverkehr mit dem Ausland. Zu den Dienstreisen im Grenzverkehr gehören sämtliche eintägigen Reisen zwischen Inland und Ausland sowie solche mehrtägigen Reisen der im Grenzverkehr tätigen Beamten, die nicht über den Sitz einer ausländischen Lokalgrenzbehörde hinausführen.

(2) Für Auslandsdienstreisen gilt dieselbe Regelung, soweit nicht Sonderregelungen nach § 18, Abs. 2, R. V. anderes bestimmen.

Art. 3.

Beamte im Vorbereitungsdienst.

Beamte im Vorbereitungsdienst können für die Reise zum Dienstantritt im Dienstverhältnisse, bei Reisen zu ihrer Ausbildung Reisekostenvergütung nach der Besoldungsgruppe erhalten, in der sie bei regelmäßigem Verlauf ihrer Dienstlaufbahn zuerst angestellt werden. Bei Reisen zur Ablegung von Prüfungen und Teilnahme an Unterrichtsstunden gilt der Art. 22.

Art. 4.

Wohngemeinde.

Der Ausdruck Wohngemeinde im Sinne dieser Verordnung bezeichnet die Gemeinde (den

v úřednickém poměru, může býti poskytnuta náhrada cestovních výloh jako při služebních cestách. To platí také pro zpáteční cestu do místa bydliště po skončení dočasného nebo na určitou dobu sjednaného úřednického poměru. Pro úředníky v přípravné službě platí čl. 3.

(3) Ústřední úřad může určitá oprávnění podle ustanovení předpisů platných pro náhradu cestovních výloh ve veřejné službě v dohodě s ministerstvem financí přenésti na přímo podřízené úřady. Ústředním úřadem je, pokud jde o subjekty uvedené v § 1, odst. 1, písm. b) a c) N. C., a u subjektů, na něž N. C. bude rozšířeno, nejvyšší dozorčí úřad, který může v dohodě s ministerstvem financí určitá oprávnění podle zmíněných předpisů přenésti na vedoucí služebny těchto subjektů.

Čl. 2.

Místní rozsah platnosti.

(1) N. C. a P. C. platí pro služební cesty i na ostatním území Říše a v pohraničním styku s cizinou. Ke služebním cestám v pohraničním styku patří všechny jednodenní cesty mezi tuzemskem a cizinou, jakož i takové vícedenní cesty úředníků činných v pohraničním styku, které nevedou dále, než je sídlo cizozemského místního pohraničního úřadu.

(2) Pro zahraniční služební cesty platí stejná úprava, pokud zvláštní úpravy podle § 18, odst. 2 N. C. nestanoví jinak.

Čl. 3.

Úředníci v přípravné službě.

Úředníci v přípravné službě mohou za cestu k nástupu služby ve služebním poměru, při cestách k svému výcviku dostati náhradu cestovních výloh podle platové stupnice, v níž při pravidelném průběhu své služební dráhy budou po prvé ustanoveni. Pro cesty k výkonu zkoušek a k účasti na vyučování platí čl. 22.

Čl. 4.

Obec bydliště.

Výrazem „obec bydliště“ ve smyslu tohoto nařízení rozumí se obec (území obce), v níž

Gemeindebezirk), in der (dem) sich entweder die Dienststelle oder die Wohnung oder die auswärtige Beschäftigungsstelle (§ 12, Abs. 2, R. V.) des Beamten befindet.

Art. 5.

Nachbarorte.

Nachbarorte (§ 2, Abs. 2, R. V.) gelten im Sinne dieser Verordnung als Ortseinheit.

Art. 6.

Begriff des Geschäftsortes.

Geschäftsort (Ort des Dienstgeschäftes) ist die Gemeinde (der Gemeindebezirk), in der (dem) das Dienstgeschäft ausgeführt wird.

Art. 7.

Genehmigung der Dienstreise.

Jede Dienstreise muß im allgemeinen vor der Ausführung von dem zuständigen Vorgesetzten oder von der vorgesetzten Behörde — in der Regel schriftlich — genehmigt werden. Vorstände von Behörden können durch die nächstvorgesetzte Dienstbehörde ermächtigt werden, Dienstreisen bis zu 7 Tagen ohne Genehmigung auszuführen. Eine eigene schriftliche Genehmigung ist bei Richtern nicht erforderlich, soweit im Gerichtsverfahren die Dienstreisen ohne besondere Bewilligung gemacht werden können.

Art. 8.

Sparsamkeit und Schnelligkeit bei Dienstreisen.

(1) Der Beamte und die Behörde, die den Reiseplan genehmigt, haben darauf zu achten, daß Dienstreisen auf die zur Ausführung des Dienstgeschäftes unbedingt notwendige Zeit beschränkt und mit dem niedrigsten Kostenaufwand durchgeführt werden. Nur in diesem Umfange hat der Beamte Anspruch auf Reisekostenvergütung. Mehrere zeitlich zusammenfallende Dienstreisen in dieselbe Gegend sind tunlichst miteinander zu verbinden.

(2) Möglichkeiten zum Erzielen von Zeitersparnis durch Benutzen von Luftverkehrsmitteln sind auszunutzen, wenn die gesamten Kosten der Dienstreise sich dadurch nicht wesentlich erhöhen.

Art. 9.

Beschränkung der Teilnehmerzahl.

(1) Die Zahl der an einer Dienstreise teilnehmenden Beamten ist auf das unumgänglich

je buď úředníkova služebna nebo byt nebo v níž je úředník přechodně přidělen (§ 12, odst. 2 N. C.).

Čl. 5.

Sousední místa.

Sousední místa (§ 2, odst. 2 N. C.) se považují ve smyslu tohoto nařízení za místní jednotku.

Čl. 6.

Pojem místa jednání.

Místem jednání (místem služebního výkonu) je obec (území obce), v níž se provádí služební výkon.

Čl. 7.

Schválení služební cesty.

Zpravidla musí býti každá služební cesta předem — zpravidla písemně — schválena příslušným představeným nebo nadřízeným úřadem. Přednosty úřadů může nejblíže nadřízený úřad zmocniti, aby konali bez schválení služební cesty až do 7 dnů. Zvláštního písemného schválení není třeba u soudců, pokud v soudním řízení lze konati služební cesty bez zvláštního povolení.

Čl. 8.

Úspornost při služebních cestách.

(1) Úředník a úřad, který cestovní plán schvaluje, jsou povinni dbáti toho, aby služební cesty byly omezeny na čas nezbytně nutný pro provedení služebního výkonu a aby byly provedeny s nejmenším nákladem. Jen v tomto rozsahu má úředník nárok na náhradu cestovních výloh. Více služebních cest do téhož kraje, jež mohou býti časově spojeny, je co možná spojovati.

(2) Možností docíliti časové úspory dopravou vzduchem je využíti, jestliže se tím podstatně nezvýší celkové výdaje na služební cestu.

Čl. 9.

Omezení počtu účastníků.

(1) Počet úředníků, kteří se mají účastniti služební cesty, je omeziti na nezbytně nutnou

notwendige Maß zu beschränken. Beamte, die nur mittelbar an der Erledigung des Dienstgeschäftes beteiligt sind, dürfen zu Dienstreisen nicht zugezogen werden. Der zu entsendende Beamte hat sich von ihnen Weisung einzuholen, um ihre Dienstgeschäfte mit wahrnehmen zu können.

(2) Dienstreisen zur Teilnahme an Einweihungen, Dienstjubiläen, Vereinsfesten, Kongressen, Ausstellungen und dergleichen sind nur zulässig, wenn die dienstlichen Belange amtliche Vertretung unbedingt erfordern. Sie bedürfen stets vor der Ausführung der Genehmigung der vorgesetzten Dienstbehörde. Soll mehr als ein Beamter I. Dienstklasse an der Dienstreise teilnehmen, so ist die Genehmigung der Zentralbehörde einzuholen.

(3) Für Dienstreisen zu Beerdigungen gilt der Absatz 2 mit Ausnahme des zweiten Satzes.

Art. 10.

Antritt der Reise.

Dienstreisen müssen in der Regel in den Monaten April bis September von 6 Uhr und in den Monaten Oktober bis März von 7 Uhr an angetreten werden, wenn dadurch die Höhe des Tagegeldes und des Übernachtungsgeldes beeinflußt wird oder wenn nicht besondere Umstände einen späteren Antritt rechtfertigen.

Art. 11.

Rücksichtnahme auf Beförderungsgelegenheiten; Reisen an Sonntagen und nachts.

(1) Bei Anordnung und Ausführung von Dienstreisen sind die zweckmäßigsten Beförderungsgelegenheiten zu berücksichtigen. Die Dienststellen (Gerichte) sollen den Beginn des Dienstgeschäftes möglichst so festsetzen, daß auswärtige Teilnehmer keines besonderen Reisetages bedürfen.

(2) Sonn- und Feiertage sind als Liegetage zu vermeiden. Abweichungen müssen in der Reisekostenrechnung begründet werden. Ob der Beamte an Sonn- und Feiertagen oder nachts zu reisen hat, bestimmt der die Reise anordnende Dienstvorgesetzte.

Art. 12.

Weiter- und Rückreise.

(1) Nach beendetem Dienstgeschäft hat der Beamte noch an demselben Tage weiter- oder zurückzureisen, wenn er mit den regelmäßig

míru. Úředníci, kteří jen nepřímo jsou súčastněni na vyřízení služebního výkonu, nesmějí býti ke služebním cestám přibráni. Úředník určený pro výkon služební cesty je povinen vyžádati si od nich pokyny, aby mohl míti na zřeteli věci spadající do jejich činnosti.

(2) Služební cesty k účasti na svěceních, služebních výročích, spolkových slavnostech, sjezdech, výstavách a pod. jsou přípustny jen, vyžadují-li služební zájmy nezbytně úředního zastoupení. Je k nim vždy třeba předchozího schválení nadřízeného úřadu. Má-li se účastniti služební cesty více než jeden úředník I. služební třídy, jest si vyžádati schválení ústředního úřadu.

(3) O služebních cestách na pohřby platí odstavec 2 s výjimkou druhé věty.

Čl. 10.

Nástup cesty.

Služební cesty je zpravidla nastoupiti v měsících dubnu až září od 6. hodiny a v měsících říjnu až březnu od 7. hodiny, jestliže to má vliv na výši stravného a nocležného anebo jestliže zvláštní okolnosti neospravedlňují pozdější nástup cesty.

Čl. 11.

Zřetel na dopravní možnosti; cesty o nedělích a v noci.

(1) Při nařizování a provádění služebních cest je míti zřetel na nejúčelnější dopravní možnosti. Služebny (soudy) mají stanoviti začátek úředního jednání, pokud možno tak, aby účastníci odjinud nepotřebovali zvláštního dne na cestu.

(2) Úřední jednání třeba upraviti tak, aby neděle a svátky nezasahovaly do služebních cest. Odchylky musí býti v cestovním účtu odůvodněny. Představený, nařizuje cestu, určí, zda úředník má cestovati o nedělích a svátcích nebo v noci.

Čl. 12.

Další a zpáteční cesta.

(1) Po skončeném služebním výkonu má úředník ještě téhož dne jeti dále nebo se vrátiti, může-li dopravními prostředky o pravidel-

verkehrenden Beförderungsmitteln das weitere Reiseziel bis 22 Uhr oder den dienstlichen Wohnsitz bis 24 Uhr erreichen kann. Hat das Dienstgeschäft oder die Hinreise nebst Dienstgeschäft mehr als 10 Stunden beansprucht, so darf der Beamte die Weiter- oder Rückreise an demselben Tage unterlassen, wenn sie mehr als zwei Stunden dauert und nicht dringlich ist.

(2) Die Weiter- oder Rückreise ist auch ohne die Voraussetzungen des Absatzes 1 noch an demselben Tage auszuführen, wenn dem Beamten dies nach Lage des Falles zugemutet werden kann.

(3) Wird die Dienstreise zum Übernachten unterbrochen, so gelten für die Weiterreise die Bestimmungen des Art. 10.

Art. 13.

Reiseunterbrechung zum Übernachten.

(1) Zum Übernachten darf eine Reise nur unterbrochen werden, wenn der Geschäftsort und bei der Rückreise der dienstliche Wohnsitz trotz vorschriftsmäßigem Antritt der Reise mit den regelmäßigen Verkehrsverbindungen erst nach mindestens zwölfstündiger Reisezeit erreicht werden kann. Die Unterbrechung ist jedoch unzulässig, wenn dem Beamten die Weiterreise zum Zielort nach Lage des Falles zugemutet werden kann.

(2) Eine Schiffsreise darf, auch wenn die Voraussetzung von Absatz 1, erster Satz, vorliegt, zum Übernachten nicht unterbrochen werden, wenn an Bord Schlafeinrichtungen für Reisende vorhanden sind oder wenn durch eine Ausschiffung die Reisedauer mangels geeigneter Verkehrsverbindungen wesentlich verlängert würde.

(3) Eine Landwegreise darf zum Übernachten unterbrochen werden, wenn sie zehn Stunden gedauert hat und noch ein Reiseweg von mehr als zwei Stunden zurückzulegen ist.

(4) Hat ein Beamter die Reise zum Übernachten unterbrochen, obwohl die Voraussetzungen der Absätze 1 bis 3 nicht gegeben waren, so darf ihm ein Übernachtungsgeld nur in besonderen Fällen, die in der Reisekostenrechnung zu begründen sind, gezahlt werden.

Art. 14.

Reiseunterbrechung durch besondere Umstände.

Wird der Beamte durch besondere Umstände genötigt, eine Dienstreise zu unter-

ných spojích dosíci dalšího cíle cesty do 22. hodiny nebo služebního sídla do 24. hodiny. Vyžaduje-li služební výkon nebo cesta tam spolu se služebním výkonem více než 10 hodin, může úředník od další nebo zpáteční cesty téhož dne upustiti, trvá-li déle než dvě hodiny a není-li naléhavou.

(2) Další nebo zpáteční cestu jest vykonati ještě v týž den i bez předpokladů odstavce 1, může-li to býti od úředníka podle povahy případu žádáno.

(3) Je-li služební cesta za účelem přenocování přerušena, platí pro další cestu ustanovení čl. 10.

Čl. 13.

Přerušení cesty za účelem přenocování.

(1) Cesta může býti přerušena za účelem přenocování, jen když místa jednání a při zpáteční cestě služebního sídla může býti dosaženo i při předepsaném nástupu cesty pravidelnými dopravními spoji teprve nejméně po dvanáctihodinové cestovní době. Přerušení jest však nepřípustno, jestliže podle povahy případu může býti od úředníka žádáno, aby pokračoval v cestě do místa cíle.

(2) Cesta lodí nesmí býti za účelem přenocování přerušena, ani když jsou splněny předpoklady odstavce 1, věty prvé, je-li na lodi pro cestující zařízení k přespání nebo kdyby vyloděním bylo trvání cesty pro nedostatek vhodných dopravních spojů podstatně prodlouženo.

(3) Cesta po zemi (silnici a pod.) může býti přerušena za účelem přenocování, trvala-li deset hodin a je-li ještě nutno konati cestu po více než dvě hodiny.

(4) Přerušil-li úředník cestu za účelem přenocování, ačkoliv nebyly dány předpoklady odstavců 1 až 3, může mu býti vyplaceno nocležné jen ve zvláštních případech, jež třeba odůvodniti v cestovním účtu.

Čl. 14.

Přerušení cesty pro zvláštní okolnosti.

Je-li úředník zvláštními okolnostmi nucen přerušiti služební cestu, je povinen neprodleně

brechen, so hat er es der vorgesetzten Dienstbehörde sofort anzuzeigen. Liegt die Ursache in der Person des Beamten, so wird für die Zeit der Unterbrechung Reisekostenvergütung nur bei Krankheitsfällen gewährt, wenn dem Beamten die Rückreise an seinen Wohnort nicht möglich ist. Im übrigen gilt die Bestimmung des Art. 30, Abs. 3. Die durch die Krankheit etwa entstehenden Kosten für ärztliche Behandlung, Aufnahme in ein Krankenhaus usw. gehören nicht zu den Reisekosten.

Art. 15.

Verbindung von Dienst- und Urlaubsreisen.

(1) Eine Dienstreise darf mit einer Urlaubsreise nur ausnahmsweise und nur mit besonderer Genehmigung der vorgesetzten Dienstbehörde verbunden werden. Ist die Genehmigung erteilt, so wird gewährt

a) beim Anschluß des Urlaubs an eine Dienstreise Reisekostenvergütung bis zum Zeitpunkt der Beendigung des Dienstgeschäftes; wird der Urlaub erst von einem am dienstlichen Rückreiseweg liegenden Ort aus angetreten, so wird die Reisekostenvergütung für die Rückfahrt bis zur Ankunft an diesem Ort gewährt; für die Reise dorthin gelten die allgemeinen Bestimmungen;

b) beim Anschluß einer Dienstreise an den Urlaub Reisekostenvergütung für die Reise vom Urlaubsort zum Geschäftsort und von diesem zum dienstlichen Wohnsitz unter Anrechnung des Betrages an Fahrkosten und Nebenkosten, den der Beamte auch ohne das Dienstgegeschäft für die Rückkehr zum dienstlichen Wohnsitz hätte aufwenden müssen;

c) beim Unterbrechen des Urlaubs durch eine Dienstreise Reisekostenvergütung vom Urlaubsort zum Geschäftsort und zurück; für die Reise vom Geschäftsort nach einem anderen Urlaubsort, jedoch nur so weit, als die Vergütung nicht höher ist als für die Rückkehr nach dem ersten Urlaubsort. Bei Dienstgeschäften in seiner Wohngemeinde erhält ein beurlaubter Beamter, der seinen Urlaub durch eine Dienstreise unterbricht, Reisekostenvergütung für die Reise vom Urlaubsort zum dienstlichen Wohnsitz und zurück, jedoch nicht für den Aufenthalt in der Wohngemeinde; ist der Urlaubsort zugleich Geschäftsort, so ist nur Tage- und Übernachtungsgeld für die Zeit der Ausführung des Dienstgeschäftes zu zahlen.

(2) Muß einem beurlaubten Beamten aus dienstlichen Gründen ein Teil seines Urlaubs

to oznámiti představenému. Tkví-li příčina toho v úředníkově osobě, poskytne se náhrada cestovních výloh za dobu přerušení cesty jen při onemocnění, nemůže-li se úředník vrátiti do svého bydliště. Jinak platí ustanovení čl. 30, odst. 3. Případné nemocí vznikající výdaje za lékařské ošetřování, přijetí do nemocnice a pod. nepatří k cestovním výlohám.

Čl. 15.

Spojení služební cesty s dovolenou.

(1) Služební cesta může býti spojena s cestou na dovolenou jen výjimečně a jen se zvláštním schválením představeného. Bylo-li schválení uděleno, poskytne se,

a) navazuje-li dovolená na služební cestu, náhrada cestovních výloh až do doby ukončení služebního výkonu; nastupuje-li úředník dovolenou teprve z místa ležícího na zpáteční služební cestě, poskytne se náhrada cestovních výloh za zpáteční cestu až do příjezdu do tohoto místa; o cestě tam platí všeobecná ustanovení;

b) navazuje-li služební cesta na dovolenou, náhrada služebních výloh za cestu z místa dovolené do místa jednání a odtud do služebního sídla, a to s odečtením částky jízdních a vedlejších výloh, kterou by byl úředník i bez služebního jednání musil vynaložiti na zpáteční cestu do služebního sídla;

c) je-li dovolená přerušena služební cestou, náhrada cestovních výloh z místa dovolené do místa jednání a zpět, po případě za cestu z místa jednání do jiného místa dovolené, ale jen pokud náhrada nepřesahuje náhradu za návrat do prvního místa dovolené. Při služebních výkonech v obci svého bydliště dostane úředník na dovolené, jenž svou dovolenou přeruší služební cestou, náhradu cestovních výloh za cestu z místa dovolené do služebního sídla a zpět, nikoliv však za pobyt v obci bydliště; je-li místo dovolené zároveň místem jednání, jest platiti pouze stravné a nocležné za dobu provádění služebního výkonu.

(2) Musí-li býti úředníku na dovolené ze služebních důvodů odložena část jeho dovo-

entzogen werden, so wird der Urlaub nicht im Sinne des Absatzes 1, Buchst. c), unterbrochen, sondern abgebrochen, und zwar auch dann, wenn Nachurlaub für später in Aussicht steht. Eine Reisekostenvergütung wird nicht gewährt, dagegen werden etwaige Mehrauslagen, die durch das Abbrechen des Urlaubes verursacht sind, ersetzt. Ferner können für die Reise zum späteren Urlaubsort und zurück Fahrkosten der 3. Wagenklasse erstattet werden, soweit sie die Fahrkosten zum ersten Urlaubsort und zurück nicht übersteigen.

(3) Verlängert ein Beamter mit Zustimmung seiner Behörde aus persönlichen Gründen bei einer Dienstreise seine Abwesenheit bis zu drei Kalendertagen, so behält er den Anspruch auf Reisekostenvergütung für die Reise zum Geschäftsort und zurück.

Abschnitt II.

Stufeneinteilung (§ 4 R. V.). Zuweisung in die Reisekostenstufen.

Art. 16.

(1) Für die Zuweisung in die Reisekostenstufen ist die Zuweisung in das Besoldungssystem, insbesondere die Zugehörigkeit zur Dienstklasse (Gruppe, Vorbildungsstufe) und Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) maßgebend. In Zweifelsfällen entscheidet die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

(2) Bei den die Zuweisung in die Reisekostenstufen beeinflussenden Änderungen wird die Reisekostenvergütung in neuem Ausmaße vom Tage des Inkrafttretens der Änderung an gewährt, bei Änderungen mit rückwirkender Kraft erst vom Tage der Zustellung des Dekretes an.

(3) Auf Beamte im Vorbereitungsdienst findet der Art. 3 Anwendung.

(4) Für die Zuweisung der Beamten, die keine Protektoratsbedienstete, jedoch im Protektoratsdienst tätig sind, in eine Reisekostenstufe ist die Dienstklasse, Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) usw. nach den für Protektoratsbeamte geltenden Besoldungsgesetzen maßgebend, die der Dienstklasse, Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) usw. ihres Besoldungssystems entspricht, und zwar diejenige, nach der diese Beamten Gehalt (ihm entsprechenden Bezug) erhalten. Entstehen hierbei Zweifel, so entscheidet die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

lené, nejde o její přerušení podle odstavce 1, písm. c), nýbrž o ukončení, a to i tehdy, když se dodatečná dovolená předvídá pro později. Náhrada cestovních výloh se neposkytuje, hradí se však případné vyšší výdaje vzniklé ukončením dovolené. Mimo to mohou býti hrazeny jízdní výlohy za 3. vozovou třídu do místa pozdější dovolené a zpět, pokud nepřevýší jízdních výloh do prvého místa dovolené a zpět.

(3) Prodlouží-li úředník se svolením svého úřadu z osobních důvodů při služební cestě svou nepřítomnost až do tří kalendářních dnů, zůstává mu nárok na náhradu cestovních výloh za cestu k místu jednání a zpět.

Oddíl II.

Zařadění do stupňů cestovních výloh (§ 4 N. C.).

Čl. 16.

(1) Pro zařadění do stupňů cestovních výloh je rozhodným zařadění do platové soustavy, zejména příslušnost ke služební třídě (skupině, stupně předběžného vzdělání) a platové stupnici (stupnici funkčního služného). V pochybných případech rozhodne ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Při změnách, jež mají vliv na zařadění do stupňů cestovních výloh, poskytne se náhrada cestovních výloh v nové výměře ode dne účinnosti změny, při změnách se zpětnou platností teprve ode dne doručení dekretu.

(3) Pro úředníky v přípravné službě platí ustanovení čl. 3.

(4) Pro zařadění úředníků, kteří nejsou zaměstnanci Protektorátu, jsou však činni v protektorátní službě, do stupně cestovních výloh je rozhodnou služební třída, platová stupnice (stupnice funkčního služného) atd. podle platových zákonů platných pro protektorátní úředníky, která odpovídá služební třídě, platové stupnici (stupnici funkčního služného) atd. jejich platové soustavy, a to ta, podle níž tito úředníci dostávají služné (plat jemu odpovídající). Vzniknou-li při tom pochybnosti, rozhodne ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

Abschnitt III.

Fahrkostenentschädigung
(§§ 6 bis 8 R. V.).

Art. 17.

Begriff der Fahrkosten.

(1) Zu den Auslagen für das Befördern der Beamten rechnen die Ausgaben

a) für die Fahrkarte oder den Flugschein einschließlich Platzkarte in Schnellzügen bei Entfernungen von mehr als 100 Kilometern,

b) für das Benutzen von Schlafwagen oder Schiffskabinen, jedoch höchstens für die Klasse, für die die Auslagen nach § 6, Abs. 1, Buchst. a), R. V. vergütet werden.

(2) Außerdem werden die Mehrkosten für zuschlagpflichtige Züge erstattet, wenn es aus dienstlichen Gründen zweckmäßig war, sie zu benützen, oder wenn die gesamten Kosten der Dienstreise sich dadurch nicht erhöhen. Die dienstlichen Gründe sind in der Reisekostenberechnung anzugeben. Als dienstlicher Grund gilt es auch, wenn ein erkrankter Beamter zur Rückkehr an den dienstlichen Wohnsitz den schnellsten Zug benutzen muß. Dienstliche Gründe und Zweckmäßigkeit sind weder darzulegen noch zu prüfen, wenn die Entfernungen der einzelnen Reiseabschnitte

bei Eilzügen mehr als . . . 50 Kilometer,
bei Schnellzügen mehr als . . 100 Kilometer,
bei Fernschnell (FD)-Zügen mehr als . . . . . 300 Kilometer

betragen.

(3) Möglichkeiten zum Erlangen von Fahrpreisermäßigungen (z. B. Gesellschaftsfahrten, Urlaubsrückfahrkarten, Fahrscheinhefte usw.) sind auch bei Dienstreisen auszunutzen.

Art. 18.

Benutzung einer anderen Klasse.

Führt ein Eisenbahnzug oder ein Schiff nicht die für den Beamten nach dem § 6 R. V. gestattete Klasse, so muß auch eine niedrigere Klasse benutzt werden. Mehrkosten für das Benutzen einer höheren Klasse einschließlich des höheren Zuschlags dürfen vergütet werden, wenn die gesamten Kosten der Dienstreise sich dadurch nicht erhöhen.

Oddíl III.

Náhrada jízdních výloh
(§§ 6 až 8 N. C.).

Čl. 17.

Pojem jízdních výloh.

(1) K výlohám za dopravu úředníka se počítají výdaje

a) za jízdenku včetně místenky v rychlících při vzdálenostech přes 100 kilometrů,

b) za použití lůžkového vozu nebo lodní kabiny, avšak nejvýše za tu třídu, za kterou se hradí výlohy podle § 6, odst. 1, písm. a) N. C.

(2) Kromě toho hradí se vyšší výdaje za vlaky s příplatkem, bylo-li ze služebních důvodů účelným jich použíti nebo nezvýší-li se tím celkové výdaje služební cesty. Služební důvody je uvésti v cestovním účtu. Za služební důvod platí též, musí-li onemocnělý úředník k návratu do služebního sídla použíti nejrychlejšího vlaku. Služební důvody a účelnost netřeba ani dokládati ani zkoumati, jestliže vzdálenosti jednotlivých úseků cesty přesahují

u spěšných vlaků . . . . 50 kilometrů,
u rychlíků . . . . . 100 kilometrů,
u bleskových vlaků . . . . 300 kilometrů.

(3) Možností dosáhnouti jízdních slev (na př. při společenských jízdách, u zpátečních dovoleneckých jízdenek, u jízdenkových bloků atd.) jest využíti i při služebních cestách.

Čl. 18.

Použití jiné třídy.

Není-li ve vlaku nebo na lodi pro úředníka podle § 6 N. C. nejvýše přípustné třídy, jest použíti též nižší třídy. Větší výlohy za použití vyšší třídy, čítajíc v to vyšší příplatek, mohou býti hrazeny, nezvýší-li se tím celkové výdaje služební cesty.

Art. 19.

Reiseweg und Umweg.

(1) Fahrkosten sind in der Regel für den vom Beamten eingeschlagenen Reiseweg zu erstatten. Der Beamte ist verpflichtet, den billigsten Weg zu wählen, der mit den bestehenden Verbindungen nach dem Zwecke der Dienstreise und den Umständen des einzelnen Falles benutzt werden kann und der auch der Verkehrssitte entspricht. Die Fahrkosten für einen Umweg sind zu erstatten, wenn auf einer Strecke, die nicht die kürzeste ist, zum Ersparen von Zeit durchgehende Züge benutzt werden. Hat der Beamte aus anderen Gründen einen Umweg gemacht, so darf er ihn nicht berechnen.

(2) Macht ein Beamter einen Umweg, dessen Mehrkosten nach Absatz 1 nicht erstattungsfähig sind, so sind nur die Fahrkosten für den unmittelbaren regelmäßigen Reiseweg zu ersetzen und auch in diesem Falle stets nur für die etwa benutzte niedrigere Wagenklasse.

Art. 20.

Unentgeltlich gestellte Beförderungsmittel.

(1) Werden unentgeltlich gestellte Beförderungsmittel benutzt, so können notwendige Ausgaben, wie Trinkgelder u. dgl., in angemessenen Grenzen erstattet werden. Ausgaben für eine Tätigkeit, für die der Empfänger aus denselben öffentlichen Mitteln wie der Beamte entlohnt oder besoldet wird, gelten nicht als notwendig.

(2) Lehnt der Beamte ein ihm zu Lasten öffentlicher Kassen unentgeltlich angebotenes Beförderungsmittel ohne ausreichenden Grund ab, so erhält er keine Fahrkostenentschädigung.

Art. 21.

Gepäckkosten.

Die Beförderungskosten für Gepäck in der Eisenbahn, in der Kraftpost, im Flugzeug oder auf dem Schiff werden nur bei längeren Dienstreisen oder bei besonderen Anlässen für unbedingt notwendige Gegenstände erstattet. Die Gründe für das Aufgeben des Gepäcks sind in der Reisekostenrechnung darzulegen.

Art. 22.

Prüfungs- usw. Reisen.

(1) Bei Reisen zum Ablegen von Prüfungen, zur Teilnahme am Unterricht und an Vorträ-

Čl. 19.

Směr cesty a oklika.

(1) Jízdní výlohy je hraditi zpravidla tak, jak úředník cestu vykonal. Úředník je povinen zvoliti nejlevnější cestu, jíž danými spoji podle účelu služební cesty a podle okolností případu možno použíti a která také odpovídá dopravním zvyklostem. Výlohy za jízdu oklikou jest hraditi, jestliže na trati, která není nejkratší, se použije průběžných vlaků za účelem úspory času. Úředník nemůže účtovati okliku, kterou vykonal z jiných důvodů.

(2) Vykonal-li zaměstnanec cestu oklikou, jejíž vyšší výlohy podle odstavce 1 nelze hraditi, jest hraditi jen jízdní výlohy za přímý pravidelný směr cesty a také v tomto případě vždy jen za případně použitou nižší vozovou třídu.

Čl. 20.

Bezplatně propůjčené dopravní prostředky.

(1) Použije-li se dopravních prostředků bezplatně propůjčených, mohou býti v přiměřených mezích hrazeny nutné výdaje jako zpropitné a podobně. Výdaje za činnost, za kterou je příjemce odměňován nebo placen z týchž veřejných prostředků jako úředník, nepovažují se za nutné.

(2) Úředníku, jenž bez dostatečného důvodu odmítne dopravní prostředek bezplatně mu nabídnutý na vrub veřejných prostředků, nedostane se náhrady jízdních výloh.

Čl. 21.

Výlohy za zavazadla.

Výlohy za dopravu zavazadel po dráze, veřejným motorovým vozidlem, letadlem nebo lodí hradí se za nezbytně nutné předměty jen při delších služebních cestách nebo za zvláštních okolností. V cestovním účtu je uvésti důvody, pro které bylo zavazadlo podáno k dopravě.

Čl. 22.

Cesty ke zkouškám atd.

(1) Při cestách k výkonu zkoušek, k účasti na školení a přednáškách za účelem výcviku

gen zum Zwecke der Ausbildung oder Fortbildung können die Fahrkosten für die 3. Wagenklasse erstattet werden.

(2) Die Zentralbehörde kann zum Bestreiten von Mehrausgaben am Prüfungsort oder am Ort der Unterrichtserteilung neben der festgesetzten Fahrkostenentschädigung auch Zuschüsse bis zur Höhe des Tage- und Übernachtungsgeldes der Stufe V bewilligen.

(3) Die Absätze 1 und 2 können auch angewendet werden, wenn der Unterricht usw. gleichermaßen im Interesse des Beamten wie der Behörde abgehalten wird.

(4) Für die Teilnahme an Vorträgen und fachlichen Lehrkursen aus rein dienstlichen Gründen wird Reisekostenvergütung nach dem II. oder III. Teil R. V. gewährt.

Art. 23.

Benutzung anderer Beförderungsmittel.

(1) Nicht regelmäßig verkehrende Beförderungsmittel dürfen bei Dienstreisen benutzt werden, wenn die gesamten Kosten der Dienstreise gegenüber den Kosten beim Benutzen regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel sich nicht erhöhen. In anderen Fällen ist das Benutzen nur zulässig, wenn der Zweck der Dienstreise oder die Umstände des Falles dazu nötigen; ob diese Voraussetzungen gegeben sind, entscheidet die für die Genehmigung der Dienstreise zuständige Stelle. Sie darf, wenn die Voraussetzungen erfahrungsgemäß gegeben sind, einzelne Beamte allgemein oder für den besonderen Fall vor Antritt der Dienstreise zum Benutzen nicht regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel ermächtigen; dies wird sich vor allem bei gemeinschaftlichen Dienstreisen mehrerer Beamten empfehlen.

(2) Hat ein Beamter, obwohl die Voraussetzungen von Absatz 1 nicht vorlagen, ein nicht regelmäßig verkehrendes Beförderungsmittel benutzt oder hat er eine Landwegstrecke zu Fuß zurückgelegt, so werden ihm nicht höhere Kosten vergütet als beim Benutzen von öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln (§ 6 R. V.).

Art. 24.

Entschädigung von Wegstrecken.

(1) Müssen bei einer Dienstreise außerhalb der Wohngemeinde und des Geschäftsortes

nebo prohloubení vzdělání mohou býti hrazeny jízdní výlohy za 3. vozovou třídu.

(2) Ústřední úřad může k úhradě vyšších výdajů v místě zkoušky nebo v místě školení povoliti vedle stanovené náhrady jízdních výloh také příplatky do výše stravného a nocležného stupně V.

(3) Odstavců 1 a 2 možno též použíti, jestliže je školení a pod. právě tak v zájmu úředníka jako úřadu.

(4) Za účast na přednáškách a odborných učebních kursech z ryze služebních důvodů poskytuje se náhrada cestovních výloh podle části II nebo III N. C.

Čl. 23.

Použití jiných dopravních prostředků.

(1) Dopravních prostředků bez pravidelných spojů lze při služebních cestách použíti, jestliže celkové výdaje na služební cestu u srovnání s výdaji při použití dopravních prostředků o pravidelných spojích se nezvýší. V jiných případech jest přípustno použíti jich jen tehdy, vyžaduje-li toho nutně účel služební cesty nebo okolnosti případu. Zda jsou tyto předpoklady splněny, rozhodne úřad, jemuž přísluší schváliti služební cestu. Tento úřad může, jsou-li podle zkušeností dány předpoklady, uděliti jednotlivým úředníkům všeobecně nebo pro zvláštní případ před nástupem služební cesty zmocnění použíti dopravních prostředků bez pravidelných spojů; to je vhodné především při společných služebních cestách úředníků.

(2) Použil-li úředník, ač nebyly splněny předpoklady odstavce 1, dopravního prostředku bez pravidelného spoje nebo vykonal-li cestu pěšky, nehradí se mu výdaje vyšší částkou, než jako kdyby použil veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích (§ 6 N. C.).

Čl. 24.

Cestné.

(1) Je-li nutno při služební cestě mimo obec bydliště a místo jednání uraziti dohro-

Wegstrecken von insgesamt mehr als 4 Kilometer (Art. 25, Abs. 3) zurückgelegt werden, so werden gewährt

a) mit Fahrrad oder Kraftrad, das von Amts wegen unentgeltlich gestellt ist . . . . . 50 Heller
b) zu Fuß oder mit eigenem Fahrrad . . . . 1 K
} in allen Stufen für 1 km,

c) mit gemietetem Fuhrwerk oder gemietetem Kraftfahrzeug die Auslagen in angemessenen Grenzen innerhalb der ortsüblichen Kosten, wenn dem Beamten nach Lage des Falles nicht zugemutet werden konnte, die Wegstrecke zu Fuß zurückzulegen,

d) mit eigenem Fuhrwerk eine Entschädigung in der Höhe von zwei Dritteln der ortsüblichen Kosten eines gemieteten Fuhrwerks, jedoch ohne Berücksichtigung etwaiger Wartezeit.

(2) Wenn ein Beamter während einer Dienstreise einen Dienstkraftwagen mangels eines besonderen Kraftwagenführers selbst steuert, kann ihm für jeden dienstlich zurückgelegten Kilometer Wegstrecke eine Entschädigung von 25 Heller gewährt werden.

Art. 25.

Feststellung der Entfernung bei Landwegstrecken.

(1) Für die Berechnung der Landwegstrecke ist die Entfernung von Ortsmitte zu Ortsmitte maßgebend. An die Stelle der Ortsmitte tritt, wenn der Anfangs- oder Endpunkt der Landwegstrecke außerhalb einer geschlossenen Ortschaft liegt, dieser Anfangs- oder Endpunkt. Ergibt sich bei dieser Berechnung ein offenbares Mißverhältnis zu Gunsten der errechneten Landwegstrecke, so ist die Landwegstrecke, die tatsächlich zurückzulegen war, für die Vergütung maßgebend.

(2) Landwegstrecken werden nach den Angaben der amtlichen Entfernungskarten oder Entfernungsverzeichnisse berechnet. Fehlen diese, so treten an ihre Stelle Bescheinigungen sachkundiger Behörden (Katastralämter, Vermessungsämter — im Auslande Gesandtschaften und Konsulate — u. dgl.).

(3) Die Landwegstrecken für Hinweg und Rückweg werden zusammengerechnet und alsdann auf volle Kilometer aufgerundet.

mady více než 4 kilometry cesty (čl. 25, odst. 3), je poskytnouti při cestě

a) jízdním nebo motorovým kolem, jež úředně bylo bezplatně propůjčeno, . . 50 hal.
b) pěšky nebo vlastním jízdním kolem . . . . . 1 K
} za 1 km ve všech stupních,

c) najatým povozem nebo najatým motorovým vozidlem výlohy v přiměřených mezích do výše v místě obvyklých výdajů, nemohlo-li býti podle okolností případu na úředníku žádáno, aby cestu vykonal pěšky,

d) vlastním povozem odškodné ve výši dvou třetin výdajů za nájemní povoz obvyklých v místě, avšak bez zřetele na případnou dobu čekání.

(2) Řídí-li úředník, nemaje zvláštního řidiče při služební cestě, sám služební motorové vozidlo, lze mu poskytnouti náhradu 25 hal. za každý služebně ujetý kilometr cesty.

Čl. 25.

Zjišťování vzdálenosti silničních úseků.

(1) Pro počítání cesty po zemi (silnici a pod.) je rozhodnou vzdálenost od středu do středu míst. Střed místa se nahrazuje, jestliže počáteční nebo konečný bod cesty konané po zemi (silnici a pod.) je mimo uzavřenou osadu, tímto počátečním nebo konečným bodem. Vyplývá-li z tohoto výpočtu zjevný nepoměr pro vypočtenou cestu po zemi (silnici a pod.), jest pro náhradu rozhodnou ta cesta po zemi (silnici a pod.), kterou skutečně bylo vykonati.

(2) Cesty po zemi (silnici a pod.) se počítají podle údajů na úředních vzdálenostních mapách nebo na vzdálenostních seznamech. Není-li jich, nahrazují je osvědčení odborných úřadů (katastrálních měřických úřadů — v cizině vyslanectví a konsulátů — a pod.).

(3) Cesty po zemi (silnici a pod.) za cestu tam a zpět se sčítají a potom zaokrouhlují nahoru na celé kilometry.

Art. 26.

Zu- und Abgang.

(1) Unter Zu- und Abgang wird das Zurücklegen des Weges in der Wohngemeinde oder am Geschäftsort oder Übernachtungsort zu und von dem Bahnhof, dem Flughafen, der Haltestelle der Kleinbahn, der Kraftwagenlinie, dem Anlege- oder Liegeplatz des Schiffes usw. verstanden.

(2) Benutzt der Beamte für das Befördern seiner Person und des Gepäcks beim Zu- und Abgang nicht die vorhandenen öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmittel, so werden die Mehrkosten für andere Beförderungsmittel nur erstattet, wenn sie aus besonderen Gründen benutzt werden mußten; diese sind in der Reisekostenrechnung anzugeben.

Abschnitt IV.

Tagegeld und Übernachtungsgeld
(§§ 9 und 10 R. V.).

Art. 27.

Bemessung der Reisedauer.

(1) Als Reisetag gilt der Kalendertag.

(2) Beim Bemessen der Gesamtdauer einer Dienstreise, die mit öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln angetreten oder beendet wird, gilt als Antritt oder Ende der Zeitpunkt, an dem das Beförderungsmittel fahrplanmäßig die Abfahrtstelle des dienstlichen Wohnsitzes oder des auswärtigen Beschäftigungsorts verläßt oder erreicht. Verspätungen können berücksichtigt werden, wenn sie mehr als eine Stunde betragen. An Orten mit mehreren Haltestellen gelten bei Dienstreisen im Fernverkehr die Abfahrt- und Ankunftzeiten der Hauptstelle oder der ihr gleichgestellten Haltestellen.

(3) Bei Dienstreisen, die anders als mit öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln ausgeführt werden, ist für den Antritt oder die Beendigung der Zeitpunkt maßgebend, an dem der Beamte die Wohnung, den Dienstraum usw. verläßt oder wieder betritt. Bei gemeinschaftlichen Reisen mehrerer Beamter mit Kraft- oder anderen Fahrzeugen beginnt jedoch die Dienstreise mit dem Zugang des letzten am Abreiseort wohnenden Teilnehmers und endet mit dem Abgang des ersten Teilnehmers bei der Rückkehr.

Čl. 26.

Příchod a odchod.

(1) Příchodem a odchodem rozumí se výkon cesty v obci bydliště nebo v místě jednání nebo v místě noclehu k nádraží a od nádraží, k letišti, zastávce malodráhy, autobusové trati, ku přístavišti nebo kotvišti lodi atd.

(2) Nepoužije-li úředník k osobní dopravě a dopravě zavazadel při příchodu a odchodu daných veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích, hradí se vyšší výdaje za jiné dopravní prostředky jen, když ze zvláštních důvodů jich musilo býti použito; tyto důvody jest uvésti v cestovním účtě.

Oddíl IV.

Stravné a nocležné
(§§ 9 a 10 N. C.).

Čl. 27.

Jak se zjišťuje trvání cesty.

(1) Cestovním dnem je kalendářní den.

(2) Pro určení celkového trvání služební cesty, která byla nastoupena nebo skončena při použití veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích, považuje se za nástup nebo konec cesty okamžik, kdy dopravní prostředek podle jízdního řádu opustí stanici ve služebním sídle nebo v místě přechodného přidělení nebo jí dosáhne. Ke zpoždění možno přihlédnouti, přesahuje-li jednu hodinu. V místech s větším počtem zastávek jsou při dálkových služebních cestách rozhodnými doby odjezdu a příjezdu do hlavní stanice nebo do stanic jí na roveň postavených.

(3) Při služebních cestách, které se konají jinak než veřejnými dopravními prostředky o pravidelných spojích, je pro nástup nebo skončení cesty rozhodným okamžik, v němž úředník opustí byt, služební místnost atd. nebo opět do nich vstoupí. Při společných jízdách více úředníků motorovými nebo jinými dopravními prostředky počíná však služební cesta příchodem posledního účastníka v místě, z něhož se cesta koná, a končí odchodem prvního účastníka při návratu.

Art. 28.

Übernachtungsgeld.

(1) Übernachtungsgeld wird für das Übernachten außerhalb der Wohngemeinde gewährt.

(2) Übernachtungsgeld wird, auch wenn Unterkunft nicht in Anspruch genommen wird, für Nächte gewährt, die der Beamte zur Reise verwendet, wenn die Hinreise vor 3 Uhr angetreten oder die Rückreise nach 2 Uhr beendet wird. Es wird nicht gewährt, wenn die Nachtreise der Vornahme von nächtlichen Dienstgeschäften dient, es sei denn, daß Unterkunft in Anspruch genommen werden mußte.

(3) Außer den Schlafwagenkosten ist Übernachtungsgeld in voller Höhe zu gewähren, wenn der Beamte an den Geschäftsort wegen der frühen Ankunft oder des späten Abganges des Nachtzuges gezwungen war, eine Unterkunft für die Nacht zu nehmen oder noch beizubehalten.

Abschnitt V.

Nebenkostenersatz
(§ 11 R. V.).

Art. 29.

Begriff der Nebenkosten.

Auslagen des Beamten für das Befördern von Akten, Karten, Geräten usw., deren er zur Erledigung des Dienstgeschäftes bedarf, werden besonders erstattet. Unter die Nebenkosten fallen auch andere notwendige Ausgaben, wie z. B. für dienstlich notwendiges Benutzen nicht regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel am Geschäftsort, für Gepäckaufbewahrung, für Eintrittsgeld zum Besuch von Ausstellungen, für Teilnehmerkarten zu Tagungen und Versammlungen, wenn der Besuch oder die Teilnahme dienstlich angeordnet war, für Paßgebühren, für Post-, Telegramm- und Fernsprechgebühren, die dem Beamten durch die Ausführung des Dienstgeschäftes erwachsen sind. Dagegen gehören Ersatz für Kleider- und Kofferabnutzung, Kurtaxe, Auslagen für Reiseausstattung, Reise- und Reisegepäckversicherung, Zimmerbestellung, Kleiderablagen, Ankauf von Tageszeitungen, Trinkgelder usw. nicht zu den Nebenkosten.

Čl. 28.

Nocležné.

(1) Nocležné se poskytuje za přenocování mimo obec bydliště.

(2) Nocležné se poskytuje, i když nedojde k ubytování, za noci, kterých úředník použil k cestě, jestliže cesta tam byla nastoupena před 3. hodinou nebo zpáteční cesta skončila po 2. hodině. Nocležné se neposkytuje, jestliže noční cesta slouží ku provedení služebního jednání v noci, leč by ubytování bylo nutným.

(3) Mimo výlohy za lůžkový vůz jest poskytnouti nocležné v plné výši, jestliže úředník byl na místě jednání pro časný příjezd nebo pozdní odjezd nočního vlaku nucen ubytování na noc opatřiti nebo ještě podržeti.

Oddíl V.

Náhrada vedlejších výloh
(§ 11 N. C.).

Čl. 29.

Pojem vedlejších výloh.

Výlohy úředníka za dopravu spisů, map, nářadí atd., jichž potřebuje pro vyřízení služebních věcí, hradí se zvláště. K vedlejším výlohám patří také jiné nutné výdaje jako za služebně nutné použití dopravních prostředků bez pravidelných spojů v místě jednání, za úschovu zavazadel, za vstupné na výstavy, za vstupenky a pozvánky na zasedání a shromáždění, jestliže návštěva nebo účast byla služebně nařízena, za pasové poplatky, za poplatky poštovní, telegrafní a telefonní, jež úředníku vznikly provedením služebního výkonu. Naproti tomu k vedlejším výlohám nepatří náhrada za opotřebování šatstva a kufrů, lázeňská taxa, výlohy za cestovní výstroj, cestovní pojištění a pojištění zavazadel, objednání pokojů, za šatny, denní časopisy, zpropitné atd.

Abschnitt VI.

Ermäßigte Vergütungen bei längerem Aufenthalt an einem Geschäftsort
(§ 12 R. V.).

Art. 30.

Dienstreise.

(1) Ist ein Beamter während einer Dienstreise mehr als 7 Tage an demselben Geschäftsort tätig, so sind vom achten Tage an dieselben Vergütungen zu zahlen, die bei Abordnung zu einer auswärtigen Beschäftigungsstelle (Art. 31) vom achten Tage an zu gewähren sind. Reisetage scheiden bei dieser Zeitberechnung aus; hierfür wird der Beamte wie bei einer Dienstreise abgefunden. Die im § 12, Abs. 1, R. V. enthaltene Befugnis der Zentralbehörde oder der von ihr ermächtigten Behörde zum Bewilligen einer Vergütung bis zur Höhe des vollen Tage- und Übernachtungsgeldes bis zu weiteren 14 Tagen bleibt unberührt.

(2) Wird der Aufenthalt an einem auswärtigen Geschäftsort durch mehrtägige Dienstreisen nach anderen Orten unterbrochen, so verlängern sich die Fristen von insgesamt 21 Tagen um die Dauer der Abwesenheit vom früheren Geschäftsort.

(3) Die Vorschrift des Absatzes 1 gilt auch bei Erkrankung eines Beamten während der Dienstreise (Art. 14).

Art. 31.

Abordnung.

Ob und welche Vergütungen Beamte erhalten, die vorübergehend zu einer auswärtigen Beschäftigungsstelle (Art. 4) oder zu Lehrgängen u. dgl. abgeordnet werden, wird durch besondere Verordnung geregelt.

Abschnitt VII.

Bezirkstagegeld, Bezirksübernachtungsgeld, Pauschvergütung und Aufwandsentschädigung
(§ 13 R. V.).

Art. 32.

Beamte mit Dienstbezirk, Bezirksreise.

(1) Beamte mit Amts- oder Dienstbezirk im Sinne des § 13, Abs. 1, Z. 1, Buchst. a),

Oddíl VI.

Snížení náhrady při delším pobytu v místě jednání
(§ 12 N. C.).

Čl. 30.

Služební cesta.

(1) Úředníku, jenž je při služební cestě na jednom a témže místě činným po více než 7 dní, jest počínajíc osmým dnem platiti tytéž náhrady služebních výloh, jaké se poskytují počínajíc osmým dnem při přechodném přidělení (čl. 31). Dny cesty se při výpočtu této doby vylučují; za ně dostane se úředníku náhrad jako při služební cestě. Zmocnění, obsažené v § 12, odst. 1 N. C., podle něhož ústřední úřad nebo úřad jím zmocněný může povolovati náhradu do výše plného stravného a nocležného až do dalších 14 dnů, není dotčeno.

(2) Je-li pobyt v takovém místě přerušen vícedenními služebními cestami do jiných míst, prodlužují se lhůty celkem 21 dnů o dobu nepřítomnosti v dřívějším místě jednání.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí také při onemocnění úředníka na služební cestě (čl. 14).

Čl. 31.

Přechodné přidělení.

Zda a jaké náhrady dostanou úředníci, kteří jsou přechodně přiděleni do místa vnějšího výkonu služby (čl. 4) nebo vysláni do kursů a pod., upravuje zvláštní nařízení.

Oddíl VII.

Okrskové stravné, okrskové nocležné, paušály, odškodné

(§ 13 N. C.).

Čl. 32.

Úředníci se služebním okrskem, okrsková cesta.

(1) Úředníci s úředním nebo služebním okrskem ve smyslu § 13, odst. 1, č. 1, písm. a)

R. V. sind solche Beamte, deren dienstliche Befugnisse oder Obliegenheiten sich auf einen abgegrenzten Bezirk erstrecken und die in diesem Bezirk im Zusammenhang mit ihrer dienstlichen Tätigkeit häufig Dienstreisen ausführen. Solche Dienstreisen werden als Bezirksreisen bezeichnet. Welche Beamte als Beamte mit Amts- oder Dienstbezirk anzusehen sind, bestimmt die Zentralbehörde.

(2) Beamte mit Amts- oder Dienstbezirk erhalten bei Bezirksreisen

a) Bezirkstagegeld, das für jeden vollen Kalendertag 0,8 des Tagegeldes nach § 9, Abs. 2, Buchst. a), R. V. beträgt, und

b) Bezirksübernachtungsgeld, das 0,8 des Übernachtungsgeldes nach § 9, Abs. 2, Buchst. b), R. V. beträgt.

(3) Beansprucht eine Bezirksreise keinen vollen Kalendertag, so beträgt das Bezirkstagegeld bei Abwesenheit von

mehr als 6 bis 8 Stunden	0,3	des Tagegeldes nach § 9, Abs. 2, Buchst. a), R. V.
„ „ 8 „ 12 „	0,5	
„ „ 12 Stunden	0,7	

Werden an einem Tage mehrere Bezirksreisen ausgeführt, so wird jede Reise für sich berechnet.

(4) Die Sätze des Absatzes 3 werden auch für die Tage des Antritts und der Beendigung einer mehrtägigen Bezirksreise gezahlt.

(5) Erstreckt sich eine bis zu 24 Stunden dauernde Bezirksreise auf zwei Kalendertage und wird ein Übernachten nicht erforderlich, so ist das Bezirkstagegeld so zu berechnen, als wenn die Reise an einem Kalendertag ausgeführt wäre, sofern sich nicht durch eine getrennte Berechnung für die einzelnen Kalendertage eine höhere Vergütung ergibt.

(6) Fahr- und Nebenkosten (§§ 6, 7, 8 und 11 R. V.) werden neben dem Bezirkstagegeld erstattet.

(7) Das Bezirkstagegeld, beziehungsweise das Bezirksübernachtungsgeld werden mit 25 vom Hundert belassen, wenn von Amts wegen unentgeltlich Tagesverpflegung gewährt, beziehungsweise Unterkunft gestellt oder Auslagen für Benutzen von Schlafwagen oder Kabinen erstattet werden (§ 10, Abs. 1 und 2, R. V.).

(8) Das Bezirkstagegeld und das Bezirksübernachtungsgeld sind bei Bezirksreisen ohne Rücksicht auf die Zahl der Reisen zu gewähren.

N. C. jsou úředníci, jejichž služební oprávnění nebo povinnosti se vztahují na vymezený okrsek a kteří v tomto okrsku v souvislosti se svou služební činností konají často služební cesty. Takové služební cesty jsou okrskovými cestami. Které úředníky jest považovati za úředníky s úředním nebo služebním okrskem, stanoví ústřední úřad.

(2) Úředníci s úředním nebo služebním okrskem dostanou při okrskových cestách

a) okrskové stravné, které činí za každý celý kalendářní den 0,8 stravného podle § 9, odst. 2, písm. a) N. C., a

b) okrskové nocležné, které činí 0,8 nocležného podle § 9, odst. 2, písm. b) N. C.

(3) Nevyžaduje-li okrsková cesta celého kalendářního dne, činí okrskové stravné, byl-li úředník vzdálen

více než 6 až 8 hodin,	0,3	stravného podle § 9, odst. 2, písm. a) N. C.
„ „ 8 „ 12 „ ,	0,5	
„ „ 12 hodin,	0,7	

Koná-li se v jednom dni více okrskových cest, počítá se každá cesta zvláště.

(4) Sazby podle odstavce 3 počítají se také za dny nástupu a ukončení vícedenní okrskové cesty.

(5) Zasahuje-li okrsková cesta trvající až 24 hodiny do dvou kalendářních dnů a není-li nutno přenocovati, počítá se okrskové stravné tak, jako kdyby cesta byla vykonána v jednom kalendářním dnu, pokud z odděleného počítání nevychází pro jednotlivé kalendářní dny vyšší náhrada.

(6) Jízdní a vedlejší výlohy (§§ 6, 7, 8 a 11 N. C.) se hradí vedle okrskového stravného.

(7) Okrskové stravné, případně okrskové nocležné snižuje se na 25%, poskytne-li se péčí úřadu bezplatné stravování, případně ubytování nebo hradí-li se výdaje za lůžkový vůz nebo kabinu (§ 10, odst. 1 a 2 N. C.).

(8) Okrskové stravné a okrskové nocležné se při okrskových cestách poskytují bez ohledu na počet cest.

(9) Wenn gleichartige Dienstreisen regelmäßig im Monat wenigstens viermal nach demselben Ort auszuführen sind, so können die Beamten gleichfalls Bezirkstagegeld und Bezirksübernachtungsgeld erhalten.

Art. 33.

Pauschvergütung. Aufwandsentschädigung.

(1) Wenn ein Beamter regelmäßig täglich oder in kurzen Abständen an bestimmten Orten oder zur Verrichtung von Dienstleistungen während der Reise oder zum Erledigen von Arbeiten oder Amtshandlungen im Außendienst innerhalb eines bestimmten Bezirks tätig ist, so kann ihm von der Zentralbehörde eine ermäßigte Entschädigung in Form von Pauschvergütung oder Aufwandsentschädigung bewilligt werden. Die Zentralbehörde kann Höchstsätze bestimmen, bis zu denen die nachgeordneten Behörden ermächtigt werden, an Beamte bestimmter Dienstzweige eine monatliche Pauschvergütung oder Aufwandsentschädigung zu bewilligen.

(2) Die Entschädigungen sind nach Tages- oder Stundensätzen zu berechnen. Bei einer im allgemeinen gleichbleibenden Abwesenheitszeit ist ein Tagesdurchschnittssatz und bei einer unregelmäßigen Abwesenheitszeit ein Stundensatz entsprechend Art. 32, Abs. 3, zu ermitteln; ein derart ermittelter Satz kann der Berechnung zu Grunde gelegt werden. Für die Höhe der Tages- oder Stundensätze soll der notwendige Mehraufwand, der dem Beamten bei seiner auswärtigen Tätigkeit entsteht, maßgebend sein. Die Entschädigung darf jedoch den Betrag nicht übersteigen, der sich nach Art. 32 ergeben würde. Die Angemessenheit der bewilligten Entschädigungen ist von Zeit zu Zeit nachzuprüfen.

(3) Fahr- und Nebenkosten (§§ 6, 7, 8 und 11 R. V.) können besonders erstattet werden. Wenn diese Ausgaben regelmäßig entstehen und in ihrer Höhe annähernd gleichbleiben, können sie der Entschädigung nach Absatz 1 hinzugerechnet werden.

(4) Werden Beamte, die eine Entschädigung nach Absatz 1 beziehen, bei Urlaub oder anderer Behinderung länger als drei Tage vertreten, so bestimmt die zuständige Behörde, ob der Betrag zu kürzen und der Stellvertreter aus dem Kürzungsbetrage zu entschädigen ist.

(9) Konají-li se služební cesty stejného druhu pravidelně nejméně čtyřikrát v měsíci do téhož místa, mohou úředníci dostati rovněž okrskové stravné a okrskové nocležné.

Čl. 33.

Paušály, odškodné.

(1) Je-li úředník pravidelně denně nebo v krátkých časových odstupech činným na určitých místech nebo provádí-li služební výkony za cesty nebo vykonává-li práce nebo vyřizuje-li úřední záležitosti ve vnější službě uvnitř určeného okrsku, může mu ústřední úřad povoliti sníženou náhradu ve způsobu paušálu nebo odškodného. Ústřední úřad může stanoviti nejvyšší sazby, v jejichž mezích se podřízené úřady zmocňují povolovati úředníkům určitých služebních odvětví měsíční paušály nebo odškodné.

(2) Náhrady je počítati podle denních nebo hodinových sazeb. Nemění-li se v podstatě doba nepřítomnosti, je zjistiti denní průměrnou částku, mění-li se, pak je zjistiti hodinovou částku odpovídající čl. 32, odst. 3; takto zjištěnou částku lze vzíti za základ pro výpočet. Pro výši denních a hodinových částek má býti rozhodným nezbytný vyšší výdaj, který úředníku vzniká při jeho vnější činnosti. Náhrada nesmí však překročiti částku, která by vyplývala podle čl. 32. Přiměřenost povolených náhrad je čas od času přezkoušeti.

(3) Jízdní a vedlejší výlohy (§§ 6, 7, 8 a 11 N. C.) lze hraditi zvláště. Jestliže tyto výdaje vznikají pravidelně a zůstávají přibližně stejné co do výše, mohou býti vpočteny do náhrady podle odstavce 1.

(4) Jsou-li úředníci, kteří požívají náhrady podle odstavce 1, o dovolené nebo při jiném zaneprázdnění déle než tři dni zastupováni, určí příslušný úřad, zda náhrady je krátiti a zástupce odškodniti z toho, oč náhrady byly zkráceny.

(5) Die weiteren Bestimmungen hierzu erläßt die Zentralbehörde.

(5) Další ustanovení vydá ústřední úřad.

Abschnitt VIII.

Andere Aufwendungen außerhalb der Dienststelle

(§ 14 R. V.).

Art. 34.

Dienstgänge.

(1) Eine Dienstreise liegt nicht vor, wenn ein Beamter aus dienstlichem Anlaß oder in Ausübung seines regelmäßigen Dienstes Wegstrecken innerhalb des Bezirks der Wohngemeinde oder nach außerhalb der Gemeindegrenzen gelegenen Anstalten, Anlagen usw., die zu der Wohngemeinde gehören, zurücklegt. Dies sind Dienstgänge, für die nur die Auslagen nach § 14 R. V. erstattet werden.

(2) Benutzt der Beamte bei Dienstgängen mit Zustimmung der vorgesetzten Behörde zur Beschleunigung ein Beförderungsmittel, so werden ihm die notwendigen Auslagen ersetzt, wenn er nicht bereits anderweitig entschädigt wird. Art. 33 gilt entsprechend.

(3) Das Zurücklegen von Wegstrecken zwischen Wohnung und regelmäßiger Dienststätte des Beamten ist weder eine Dienstreise noch ein Dienstgang. Der § 14 R. V. ist nicht anzuwenden.

Oddíl VIII.

Jiné výdaje mimo služebnu

(§ 14 N. C.).

Čl. 34.

Služební pochůzky.

(1) O služební cestu nejde, jestliže úředník ze služebního podnětu nebo při výkonu své pravidelné služby koná cesty uvnitř obvodu obce bydliště nebo do ústavů, zařízení a pod., které jsou mimo obvod obce, patří však k obci bydliště. Tyto služební výkony jsou služebními pochůzkami, za něž se hradí jen výdaje podle § 14 N. C.

(2) Používá-li úředník při služebních pochůzkách se souhlasem představeného pro urychlení dopravního prostředku, hradí se mu nezbytné výlohy, není-li již jinak odškodňován. Čl. 33 platí obdobně.

(3) Cesta mezi bytem a pravidelným místem výkonu služby není ani služební cestou, ani služební pochůzkou. Ustanovení § 14 N. C. nelze použíti.

Abschnitt IX.

Vergütungen an Nichtbeamte

(§ 15 R. V.).

Art. 35.

Nichtbeamte erhalten Reisekostenvergütung bis zu den Sätzen der Reisekostenstufe II. In besonderen Fällen kann die Zentralbehörde Vergütung nach Stufe I gewähren. Die Höhe der Vergütung ist vor Antritt der Reise bekanntzugeben. Muß der Nichtbeamte (z. B. Sachverständige) nicht nur für Mehraufwand, der durch die Abwesenheit vom Wohnort entsteht, sondern auch für seine Leistung, für entgangenen Verdienst, für

Oddíl IX.

Náhrady osobám, jež nejsou úředníky

(§ 15 N. C.).

Čl. 35.

Osoby, jež nejsou úředníky, dostanou náhradu cestovních výloh až do výše sazeb stupně cestovních výloh II. Ve zvláštních případech může ústřední úřad poskytnouti náhradu podle stupně I. Výši náhrady jest sděliti před nástupem cesty. Je-li třeba na př. znalce odškodniti nejen za vyšší výdaj, který vznikl nepřítomností v bydlišti, nýbrž též za jeho výkon, za ušlý výdělek, za nutná zastoupení a pod. zvláštní náhradou, mohou

notwendige Stellvertretungen u. dgl. durch besonderes Entgelt entschädigt werden, so dürfen die Entschädigungen in eine Pauschvergütung zusammengefaßt werden, sofern sich die Gesamtausgaben dadurch nicht erhöhen.

Abschnitt X.

Zuschuß zum Tagegeld und Übernachtungsgeld

(§ 16 R. V.).

Art. 36.

Zulässigkeit und Höhe des Zuschusses.

Zuschüsse dürfen nur in Einzelfällen bewilligt werden; Tagegeld und Übernachtungsgeld allgemein zu erhöhen, ist unzulässig. Das Tagegeld und das Übernachtungsgeld bilden eine sich gegenseitig ergänzende Entschädigung zum Bestreiten des Mehraufwandes bei Dienstreisen. Ein Zuschuß kann nur gewährt werden, wenn der für eine Dienstreise zustehende Gesamtbetrag an Tagegeld und Übernachtungsgeld die notwendigen Ausgaben nach § 9 R. V. nicht gedeckt hat.

Abschnitt XI.

Schlußvorschriften.

Art. 37.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

býti náhrady shrnuty v paušál, pokud se tím nezvýší celkový výdaj.

Oddíl X.

Příplatek ke stravnému a nocležnému

(§ 16 N. C.).

Čl. 36.

Přípustnost a výše příplatku.

Příplatky smějí býti povoleny jen v jednotlivých případech; je nepřípustné všeobecně zvyšovati stravné a nocležné. Stravné a nocležné jsou vzájemně se doplňující náhradou vyšších výdajů při služebních cestách. Příplatek smí býti povolen jen tehdy, jestliže celková částka příslušející na stravném a nocležném při služební cestě nekryla nutné výdaje podle § 9 N. C.

Oddíl XI.

Závěrečná ustanovení.

Čl. 37.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942 a provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.